

НЕВЕНА ПЕТРОВИЋ (бивша Нешић) (1989)

дипломирани математичар

Гимназију сам похађала од 2004. до 2008. године, природно-математички смер, одељење IV-1 (разредни - Раде Миљковић, од средине друге године - Драгана Градиштанац).

Дуго сам се премишљала да ли да упишем Средњу музичку школу, с обзиром да сам свирала виолину и имала доста успеха. Међутим, како сам била и одличан ђак у Основној школи „Свети Сава“ у Пејовцу и ишла на такмичења из српског језика и математике, одлучила сам да упишем Гимназију „Вук Караџић“ у Трстенику.

Иако сам велики „тремарош“, на пријемном испиту за средњу школу сам имала по 20 бодова и из српског језика и из математике, комбиновани тест се није полагао. Тада смо имали припремне збирке из оба предмета, сама сам код куће прошла све задатке и питања и одлично урадила тестове. Прелеп је био осећај када сам била при врху ранг листе са максимално освојених бодова. Било је и неколико бољих, који су имали додатне бодове са републичких такмичења. Сећам се да је цела та генерација '89 добро урадила пријемни испит.

Сада могу рећи да је период Средње школе мени био најдражи и најбезбрижнији. Брзо сам заволела своје одељење, били смо поприлично сложни. Наравно да је било бољих и лошијих ђака, али ја никад тако нисам делила другаре. Било је доста путника из околних села, али смо успевали да се виђамо и дружимо. У то време су тек почели да се користе мобилни телефони, тако да смо се више дружили, причали, обавезно одлазили у кафић „Двориште“ после наставе.

Сматрам да су професори имали одређени критеријум, и да смо заиста стекли то основно опште знање које је потребно за даље школовање и усавршавање.

Искрено, мени су природни предмети били дражи и лакши. Нисам била талентована за писање састава из српског језика, иако сам се заиста трудила :) Граматику сам обожавала и ишла на такмичења, чак сам и догурала до Републичког такмичења уз помоћ професорице Љиљане Егерић. Касније нам је српски предавала Гордана Миљковић и сећам се да је успела да приволи све ученике да прочитају лектуру иако многи нису волели да читају. Часови енглеског језика су већини били стресни јер нам је професорица Драгица била строга и имала одређен смисао за хумор, који није баш увек свима пријао. Без обзира на то, научени смо да брзо и лако радимо тестове, а и дан данас се сећам пуно духовитих изјава и смеха са тих часова :) Највише сам волела математику и часове код Драгане Градиштанац. Она нам је била разредна од друге године, и морам да кажем да ми је била омиљени професор. Иако строга, мислим да су њен начин рада, њена личност и труд битно утицали на моје даље школовање. Заиста сам уживала на тим часовима, добила сам неку сигурност у своје знање, а и волела сам када ме изведе на

таблу да радим задатак који нико не зна, ни ја, и онда ми она на занимљив начин помогне да га решим. Пар пута смо организовали излете код Манастира Љубостиња са разредном, и тада нам је било лепо и опуштено. Сваки професор заслужује да га поменем, али бих се превише расписала...

Гимназију сам завршила као Вуковац, и имала осећај да све знам. Двоумила сам се који факултет да упишем, као и у ком граду ћу студирати. Прошла сам два пријемна испита из математике у истом дану, у Београду на Математичком факултету и у Новом Саду на ПМФ-у. После велике дилеме, одлучила сам да упишем Природно математички факултет у Новом Саду, смер Примењена математика – математика финансија. Тада је било пуно радних места у банкама, осигуравајућим и ревизорским кућама, школама, тако да нисам пуно бринула о будућности након факултета. 2008. године за мене почиње један нови период, далеко од породице и стечених пријатеља, осамостаљивање које ми је на почетку било тешко. Заволела сам Факултет који сам уписала, људе које сам упознала и пријатеље које сам стекла, касније и Дом студената у ком сам живела са мојом драгом цимерком. Основу коју сам стекла у средњој школи из математике ми је пуно помогла, свеске које чувам још од тада су непроцењиве. Нескромно ћу рећи да сам била одличан студент. Висок просек ми је омогућио да добијем републичку стипендију Доситеја и успешно завршим Мастер студије. Битно је и да нагласим да без обзира на сам успех у образовању, за мене је већи успех постати и остати добар човек са правим вредностима и домаћинским васпитањем. У средњошколском периоду на то има велики утицај породица и школа тј. окружење у коме одрастате. Зато бих дала савет младим људима да уживају, уче и максимално искористе то време у дружењу (које не подразумева друштвене мреже). Заиста је истина – „Од колевке па до гроба, најлепше је ђачко доба“...

Након завршетка студија 2014.године, први посао проналазим у Нафтној Индустрији Србије у Новом Саду, где и данас живим и радим. У браку сам и имам сина Михајла.